Fragmentarium

munuſ tuū ad altare & ibi recordat⁹ fueriſ quia
fr̄ tuuſ habet aliquid ꝯuerſū te relinque ibi
munuſ tuū ante altare & uade pri⁹ reconcili
ari frī tuo & tunc ueniens offereſ munuſ tuū
Ac ſi diceret̄. Nec incorde tacitā p̄cē effundaſ. niſi
priuſ offenſū proximū ſatiſfaciendo ad lenitatiſ
manſuetudinē p̄ducaſ. Munuſ enī nr̄m. oracio
ē nr̄a. Altare uero nr̄m ē cor. Ille autē qui hoc
facere quocieſ int̄ duoſ ira ſine cauſa fuerit excita
ta ſtuduerit p̄miſſā dāpnationē nequaquā incur
ret. Sed ſt̄ multi q̄ petenti ſibi ueniā delicta n̄
remittunt. contra quoſ illa dn̄i ſententia uenit
qua dicit̄. Si n̄ remiſeritiſ hominib; peccata eoꝝ
nec pat̄ ur̄ celeſtiſ remittet uob peccata ur̄a. Plura
ſunt inquiſ que cōmittit. & me ſepiuſ offendit.
Ad. hec n̄ ego ſed dn̄ſ reſpondet. Nā cū petruſ ad eū
diceret quocieſ peccabit inme fr̄ mſ dimittā illi
uſq; ſepties. Et dn̄ſ ad eū. Non dico t̄ uſq; ſepties.
ſed uſq; ſeptuagieſ ſepties. Quā multi autē ſunt
q̄ ſuaſ iniuriaſ tarde relaxant. dei u° ciciuſ in
dulgent. Fit q; n̄ nūquā ut occaſione dn̄i iniuriā
uindicandi ſuaſ uindicent irati. Quid quoq; de
illiſ dicendū ē qui furore excitatiſ uſq; ad uerba
prorumpunt maledictioniſ. niſi hoc qđ apl̄s ait.
Neq; maledici regnū dī poſſidebunt. Quod iacob;
exaggerando deteſtanſ ait. Linguā nulluſ homi
nū domare potest. Inquietū malū plenū uenenū
mortifero. inipſa benedicim⁹ dm̄ & patrē. inipſa

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 94.8, 5v – Ambrosius Autpertus: De conflictu vitiorum et virtutum
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-knks/5137/49134)